

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 47. De definitione & diuisione pignoris seu hypothecæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

tem lucrum cuiusmodi sit fructus rei depositæ, depositarius tenetur illud restituere deponenti, cui illa tanquam domino fructificauit. Exemplum est, si quis equum apud se depositum locando aliquid acquirat.

573.

NOTA, quod si æstimatione pecuniæ depositæ auctoritate Principis, vel Reipub. creseat, vel decreseat dum manet apud depositarium, eam esse reddendam secundum æstimationem quam habet tempore solutionis; nam vt apud deponentem manet rei depositæ dominium, ita etiam ad eum pertinet illius, siue damnum, siue commodum. Secus attem erit de depositum ita fiat, vt degeneret in contractum, quo dominium transferatur ad modum antea num. 557. propositum. Tunc enim pecunia restituenda est secundum æstimationem quam habebat tempore depositi accepti: nam eo ipso quod rei dominium transiit in depositarium, ad ipsum pertinet tam damnum quam commodum.

Nota etiam ex lege Si hominem, §. Quoties. ff. Depositum; quando numularij cedunt foro, eos qui apud ipsos deposuerunt, præsertim interuentu publici instrumenti, priuilegium habere, vt præferantur cæteris creditoribus, qui tantum sunt chirographarij. Immo quotiescunque depositum tale fuerit, quo res deposita non transiit in dominium depositarij, depositor præfertur vniuersi huius creditoribus omnibus. Vide Molinam de iust. & iur. tract. 2. disp. 52. 6. vers. Quod attinet ad vltimum.

CAPVT XLVII.

De definitione & diuisione pignoris seu hypothecæ.

SUMMARIUM.

- 574 Inter pignus & hypothecam qua præter nominis, sit differentia.
 575 Quæ res possit dari in pignus.
 576 Quæ non possit, vt nec vendi.
 577 Res accepta in pignus potest esse eadem ratione dari in pignus, qua accepta est.
 578 Quo modo possit eadem res pluribus hypothecari.
 579 Quatenus possit res pupilli in pignus dari.
 580 Obseruanda de modo quo debet hypotheca intelligi & accipi.
 581 Varia diuisiones pignoris seu hypothecæ.
 582 Hypothecæ actus pro dote, & pro administratione bonorum pupilli, vel minoris, aut honorum Ecclesiæ.
 583 Aliæ plures eiusdem generis.
 584 De hypothecæ tacita nascente ex habitationum, aut prædiorum locatione.
 585 Res emptæ ex pecunia mutuo data non hypothecatur tacite illi, qui eam dedit.

Definitio Pignoris.

SECTIO PRIMA.

574. INTER pignus, & hypothecam nominis tantum se-
 Inum differre dicitur in lege Res hypothecæ dari. §. Inter pignus, ff. De pignoris & hypothecis. Attamen, ex §. Item Seruiana, Institut. de actionibus. & ex leg. Si rem alienam. §. Proprie. ff. de pignoratitia actione. interdum ii iure sic distinguuntur, vt pignus dicatur proprie cum transiit ad creditorem, id est, cum creditori res traditur, retinenda apud se ad securitatem debiti; vnde à pugno vocatum esse, habetur in lege Plebs. ff. De rerum & verborum significatione, §. Pignus. quia res quæ pignori dantur, manu traduntur; vnde & pignus rei mobilis proprie constituitur, vt ibidem additur. Hypothecæ vero dicatur proprie, cum res non transiit ad creditorem, nec possessio illius est ipsi tradita; sed tantum supposita, subiectaue obligationi. Id autem quod indifferenter significatur, vtroque illo nomine definiti potest, iuxta textum in citato §. Item Seruiana, quod sit res de qua inter debitorem & creditorem conue-

nit vt obligetur pro debito. Quæ definitio est quidē tantum pignoris sumpti quatenus res est; sed id de satis intelligitur, quomodo quatenus contractus est, debeat ex obiecto suo finire, nimirum, quod sit conuenio inter debitorem, & creditorem de re, vt ad securitatem, pro debito obligata sit, ex ea; satisfiat, si non fuerit aliunde satisfactum. Vnde intelligitur creditorem in pignus seu hypothecam acquirere ius reale; ita vt ad quemcunque talis res deuenierit, ea transeat cum reali onere, vt satisfiat ex illa; nisi sit aliunde satisfactum. Quod Molina notans in memorato tract. 2. disp. 528. vers. iuxta hæc. aliquot legibus citatis; addit talem contractum perfici solo consensu exterius expresso, etiam per internuntium, aut literas; siue res quæ subiciuntur pignori vel hypothecæ, præsentibus adsint, siue non; perinde ac vltuenit in contractu emptoris & venditionis.

Porro eiusmodi res potest esse vel mobilis, vt mas aureū, vel argenteum, gemma, veltis, &c. vel immobilis, vt prædium, vel se mouens, vt pecora: item res incorporalis, vt usufructus, ex lege Si is. §. V usufructus. ff. De pignoris. Item seruitutes via, itineris, aquæ ductus in prædijs rusticis, ex lege Sed an via. eo. tit. non autem in prædijs vrbanis, ex citata leg. Si is. §. fin. ne scilicet varietate vtenium, ædificia vrbium deformetur. Item actiones, & cautiones, ex quibus vtilitas percipi potest, ex leg. Cum conuenit. eo. tit. Vbi aduerte obiter, quod Molina in eod. tract. disp. 534. in initio tractat; si quis pignori obliget, aut tradat scripturam, seu instrumentum tituli, quo res aliqua ad se pertinet, ipsum concesseri eandem pignori subicere, iuxta leg. 2. Cod. quæ res pignori obligari possunt. Item dari possunt res futuræ, & quæ tantum habentur in spe, vt fructus arborum, & fructus pecorum, ex lege Et quæ nondum. eo. tit. Dari denique possunt alia, de quibus Molina d. sp. 529. à medio. habentis adiunctam vtilitatem, quæ vendi possit ad satisfaciendum debito, pro quo datur pignus. Vniuersim enim quæ vendi possunt, pignori quoque possunt subici, iuxta textum expressum in lege Sed & quod. ff. De pignoris.

DEBENT autem esse bona propria quæ dantur in pignus, non autem aliena, ex leg. Si probaueris, & leg. Quæ prædium. Cod. Si aliena res pignori data sit. & leg. Qui filios. Cod. Quæ res pignori obligari possunt. Quod tamen intellige, nisi id fiat de voluntate domini; aut ipso quidē ignorante, sed postea approbante factum, ex lege Aliena. ff. De pignoratitia actione (de quo videri potest Molina d. sp. 529. sub initium, & disp. 531. vers. In priori.) aut nisi pecunia pro qua datum est pignus, versa sit in ipsius vtilitatem, ex lege 1. Cod. Si aliena res pignori data sit; aut nisi is qui ipso ignorante dedit, fuerit procurator generalis omnium bonorum ipsius, ex gloss. ad eand. leg. in verbo Procurator. (qua de re videri potest Molina in citata disp. 531. sub initium) aut nisi sit publicus administrator ciuitatis, qui potest illius bona obligare, ex leg. Si is. ff. De pignoris. in princ.

Porro ea quorum non est commercium, sicut emina non possunt, ita nec in pignus recipi, ex l. 1. §. Eam rem. ff. Quæ res pignori, vel hypothecæ datæ obligari non possunt: tamen quæ ponuntur homo liber, ex Cap. 2. De pignoris. vbi vide gloss. ad verbum Lex, excipientem tres casus: quorum primus est, cum quis captiuum redemit; eum enim potest seruare in pignus, donec pretium solutum restituat. Secundus, cum pater est in extrema famis necessitate; nam tunc vt vendere, sic in pignus dare potest filium. Tertius, cum pro pace, vel fide data seruanda datur in obsequium. Ponuntur etiam instrumenta & animalia aratoria, ex leg. Executores, & duabus sequentibus. Cod. Quæ res pignori obligari possunt. Ponuntur item res sacre, vt calices, vestes sacerdotales, &c. itemque loca religiosa: De quibus vide in verbo Pignus, Angelum §. 2. & Sylu. quest. 3. & Molinam d. sp. 530. in princ. Virgente tamen necessitate ad alendos pauperes, vel captiuos redimendos, vt idem admovent, non modo in pignus dari possunt; sed etiam vendi: vt & pro debito Ecclesiæ soluendo, quando eæ sunt superflue, nec illud potest aliter solui.

NONNULLA occurrunt hoc loco notanda. Primum est, creditorem posse pignus à debitore acceptum obliga-

obligare alteri ex lege Grege, §. Cum pignori, ff. De pignori bus, & lege i. Cod. Si pignus pignori datum sit. Quod ita intelligendum est, ut possit dare pro tanta quantitate pecunie, pro quantum pignoris dominus dedit ei, eodem modo, nempe si ille dedit ei pignus cum iure distrahendi, possit & ipse similiter dare, ex lege Nomen, Cod. Quæ res pignori obligari possunt, aliter non: quia nemo potest transferre ius in alium, quod non habet, ex Cap. Nuper §. Nos autem, De dotationibus inter virum & vxorē. Quare creditor non potest in plus obligare pignus quod accepit, quam sit ei à debitore obligatum.

SECUNDUM est, quod habetur ex lege Et quæ nondum §. Qui res suas, ff. de pignori bus. Eum qui rem habet obligatam vni creditori, posse adhuc eam obligare alteri, dummodo ipsum moneat eam esse iam alteri obligatam, v. g. pro decem: denuo vero obligare illam in eo, quo excedit, aut in solidum cum liberabitur à primo creditore, hoc est, postquam primo creditori satisfactum fuerit, maneat in totum ipsi secundo obligata. Quinimo in conscientia nihil videtur ob stare quominus si res sufficiens sit, debitor possit in scio, vel etiam inuito primo creditore, eam obligare: quia perinde est, ac si duæ res sufficientes duobus creditoribus dentur in pignus. Pluribus de hoc Molina in eod. tract. disput. 532.

TERTIUM est. Rem pupilli non posse ab ipso in pignus dari sine autoritate tutoris ex lege i. ff. Quæ res pignori obligari non possunt, immo nec cum ea, sine decreto Iudicis, ex lege Lex, De administratione tutorum, non modo cum res fuerit immobilis, sed etiã cum fuerit mobilis, ex lege Curator, Cod. Si aliena res pignori data sit. Possit autē solus tutor rem pupilli dare in pignus, quando pro defensione causæ pupilli obligatus esse idoneam cautionem dare, ex lege fin. §. Defensionem, Cod. de administratione tutorum. Nullo autem modo potest agendo negotium proprium, aut alterius quam ipsius pupilli. De quo Molina disput. 531. in fine.

QUARTUM est, sic esse accipiendam hypothecam, ut si generalis sit omnium bonorum, sub ea continentur non modo præsentia, sed etiam futura bona, ex lege i. ff. De pignori bus, immo & pecuniam quocumq; modo postea acquisitam, ex lege Cum tabernam, §. Creditor, ff. De pignori bus. Non continentur autem que quis verosimiliter obligatur non esset specialiter, ut vestis, & quidquid aliud habet necessarium in usu quotidiano, ex lege Obligatione, ff. eodem titulo. Item ut si grex obligatus sit, quæ postea ex eo nascuntur obligentur, ex lege Grege, ff. eodem adhuc titulo, ita ut quando prioribus de cedentibus, is renouatur natis aliis, totus maneat obligatus, ex eadem lege. Item, ut si fundus sit datus pignori, & deinde alluione factus sit maior, totus sit obligatus, ex lege Si fundus, in principio, ff. De pignori bus, & ex lege Si conuenerit, §. Si nuda proprietas, ff. pignoratitia actione. Ex qua, in sequente §. Si quis, adde si sylua pignori data sit, naue ex materia illius factam non esse obligatam. Item, si mancipia, aut animalia pignori data sint, obligatos quoq; esse partus eorum, ex lege Paulus, §. Si mancipia, ff. De pignori bus. Videri potest Molina disput. 529. vers. Illud est obseruandum.

Item cum vniuersitas hypothecatur, ut taberna cum omnibus quæ in ea habentur, hypothecatur etiam aliunde substituta, & subrogata, ut merces quæ in eam inferuntur, & aliis substituantur, ex lege Cum tabernam, ff. De pignori bus. At quando non vniuersitas, sed specialiter aliqua hypothecatur, non intelliguntur obligata, quæ aliunde substituantur, nisi ex illis prioribus nata sint, ex lege Fideiusor, ff. De pignori bus. Exemplum est, si Caius obliget specialiter prædia quæ erant in bonis Titij, non erunt obligata prædia duæ idem Caius postea aliunde substituet: quia specialiter obligauit tantum prædia quæ erant in bonis Titij.

Quibus adde, qualitatis additionem, vel deductionem circa rem locatam, non extinguunt pignus, vel hypothecam, & ideo perseverare, quantumcumq; res hypothecæ data postea mutata sit, ut si de domo factum sit hereditium, vel in loco dato pignori plantatæ sint vineæ, vel de

nouo sit extracta domus, ex lege Si fundus, §. Si res hypothecæ, ff. De pignori bus. Item in domo pignori data, si ea pereat incendio, & à debitore deinde restitueretur, creditorem ius pignoris retinere, ex antecitata lege Paulus, §. Domus, quod habetur etiam ex sequenti lege finali, & ex lege Domo, ff. De pignoratitia actione. Videndus est Molina de hac re latius differens in disput. 533. Item in pignus data rei proprietate, usufructum etiam qui ex ea accreuit postea, cedere in pignus, ex lege Si conuerit, §. Si fundus, De pignoratitia actione. Quid agi debeat circa pignus postquam aduenit tempus solutionis, aut ipsum translatum est in tertiam personam, relinquemus videndum apud Molinam disput. 534. à vers. Quod vero. Res enim est spectans potissimum ad praxim fori externi, & ideo propria Causidicorum.

Diuisio pignoris, seu hypothecæ.

SECTIO POSTERIOR.

VARIA sunt genera hypothecæ, seu pignoris quæ triplici diuisione comprehenduntur à Iuriconsultis. Eas persequitur Molina in eod. tract. 2. disput. 528. parte posteriore.

Prima est, quæ diuiditur hypotheca in generalem & specialem, ex lege Quamuis conser, & lege Quamuis ea, Cod. De pignori bus. Generalis dicitur quæ in omnibus bonis alicuius constituitur, specialis vero quæ in re certa certive bonis alicuius constituitur.

Secunda est, quæ diuiditur in necessariam, & voluntariam. Necessaria dicitur quæ Magistratus, vel iudicis iussu, decretove constituitur, vnde vocatur tum prætoriam, tum iudicialis, de eaque habetur in libr. 8. Cod. tit. 22. De pignore prætorio. Voluntaria vero dicitur ea quam hominum cōuentio, vel testamentum inducit, vnde distinguitur in conuentionalem, & testamentariam. Hæc est, quæ testamento constituitur, ex lege Non est mirum, ff. De pignoratitia actione. Illa vero, quæ nascitur ex pactis, & cōuentionibus inter creditorem, & debitorem, contrahitur; potest quibuscumque verbis, & sine scripto, etiam in foro exteriori, dummodo probari possit, ex lege Contrahitur, ff. De pignori bus. Item contrahitur in certum diem ac sub cōditione (de qua re Molina disput. 532. in initio) ex lege Res hypothecæ, eod. tit. ut si Titius ex bello redierit, vel ad Calendas vsque Augusti fundus mens sit tibi pignori datus. Ad demum contrahitur inter absentes, ex lege Creditor, eodem titulo.

Tertia diuisio hypothecæ est, in tacitam, & expressam. Tacita (de qua in lege i. Cod. Communis de legatis) dicitur, quæ ipsa legis constitutione, absq; vilo verbo præcedenti contrahitur. Expressa vero quæ in voluntate, & conuentione creditoris, & debitoris constituitur.

Quæstio de hypothecæ tacitæ. Quando contringat eam à lege induci.

ANTE proposita hypothecæ tacitæ definitio petit huius quæstionis explicationem traditam ab Hostien. in summa, titulo De pignori bus, §. Conuentionalium, & Sylu. verbo Pignus, quæ sit i. & late à Molina disput. 536.

Primo igitur, ex lege vnica, §. Et vt plenius, Cod. De rei vxoria actione; pro dote obligatione, bona debitoris subiciuntur hypothecæ ex vtraq; parte, hoc est, tam mariti qui dotem accepit; quam mulieris, pro dote præstanda; itemque cæterorum, qui aut pro marito dotem susceperunt; aut pro muliere dotem promiserunt. Quod etiam dicendum est quoad bona paraphernalia, seu quæ vxor habet præter dotem. Nam si maritus habeat eorum administrationem, bona ipsius pro illis tacite hypothecantur; non tamen cum priuilegio quo vxor præferatur aliis creditoribus habentibus tacitam hypothecam in bonis mariti (prout pluribus citatis habet Couar. in lib. i. variar. resolut. cap. 7. num. 1.) sicut in hypotheca pro dote. De qua re videndus est Molina disput. 536. in principio.

Secundo, ex lege Pro officio, Cod. de administratione tutorum, bona tutoris sunt tacite hypothecæ subiecta

pro administratione bonorum pupilli, & bona curatoris pro administratione bonorum minoris. Quod pari ratione dicendum est de bonis Praelati pro administratione mala bonorum Ecclesiae, ex Panor. ad Cap. Ex literis, de pignori. nu. 11. quia Ecclesia aequiparatur minori, ex Cap. 1. De in integr. restitut.

583. Tertio, ex lege Si mater, Cod. In quibus causis pignus tacite contrahitur; si mater suscepta liberorum tutela, secundo nupserit, antequam aut iisdem liberis fecerit tutorem ordinari, aut persolverit, quod eis debetur ratione tutelae gestae; tam bona ipsius, quam secundi illius mariti, sunt tacite hypothecata iisdem liberis.

Quarto, ex lege 1. Cod. Communia delegatis; tacita hypotheca contrahitur in bonis testatoris, pro piis legatis ab ipso factis.

Quinto, ex lege Si tutor, Cod. De seruo pignori dato manumisso; res enim praecipua pecunia pupilli, aut minoris, sunt illis tacite obligatae.

Sexto, ex lege Cum oportet, Cod. De bonis, quae liberis, &c. bona patris tacite obligantur filiis pro horum rebus aduentitiis, quarum ille habet administrationem; quia licet usus fructum habeat; dominium tamen est penes filios.

Septimo, ex lege Hac edictali, Cod. De secundis nuptiis; si pater, vel mater secundum matrimonium contrahat, omnia bona ipsius sunt tacite obligata filiis prioris matrimonii, pro bonis quae defunctus parens illis reliquit.

Octavo, ex l. secunda, Cod. In quib. caus. pignus, &c. bona illius, qui contrahit cum fisco, sunt eidem tacite hypothecata, ut & pro tributo eidem soluendo, ex praecedenti lege prima; bona item illius, qui conducta habet ab ipso fisco vectigalia, aut tributa, ex lege Si cum pecuniam, Cod. De privilegio fisci. Non contrahit autem hypothecam tacitam, si quis propter delictum debeat fisco pecuniarum penam, habetur ex lege Eorum, Cod. De iure fisci.

Nono, ex lege Interdum, ff. Qui potiores, in pignore; is qui pecuniam mutuauit ad reficiendam, vel armadam nauem, habet tacitam hypothecam in eadem nauis; non autem si mutuauerit ad emendam, ut locis citatis habent Hostiensis, & Syluester.

Idem iudicium esse, de eo qui mutuum dedit pecuniam in restitutionem, seu reedificationem aedificij, habetur ex lege 1. ff. In quib. causis pignus, &c.

584. Decimo, ex lege Item quia, ff. De pactis, & lege Eo iure, ff. In quib. causis pignus, &c. in habitationibus & praediis urbanis locandis, quae inaepta, & illata fuerint, hypothecantur tacite locatori pro pensione seu mercede locationis. Idem est dicendum de inuectis, & illatis in horreum, arcam, vel diuersorium conductum; ex lege Si horreum, ff. In quib. causis pignus, &c. Idem etiam de inuectis, & illatis in stabulum domui coniunctum; ex lege Eo iure, ante citata.

Circa quod aduerte primo, inuecta dici, quae iumentorum vectura; inducta vero, quae manu, & illata quae dorso imposita, intromittuntur, ut ad memoratas leges notat glossa. Aduerte secundo, ex lege 1. §. penult. ff. De migrando; aliena non posse pignoris nomine retineri, nisi loco pignoris inducta sint; quo casu locator ius ea retinendi habet aduersus inquilinum nolentem soluere mercedem locationis; non item si illata sint tanquam aliena, quia verus dominus ius habet repetendi ea tanquam sua. Aduerte tertio, quod si inquilinus rem inuectam alienet, ea semper maneat obligata, quia ius pignoris ita ad rem transit, ut semper eam sequatur; exceptis mercibus quae per venditionem (ex lege penult. ff. de pignori. b.) ab onere pignoris liberantur, eo transeunte ad eas merces, quae loco illarum reponuntur; quoniam ea est natura mercium ut distrahantur, & alia earum loco comparentur. Attamen si locator manum aliquibus iniecerit, & in pignus sumperit, ea tanquam specialiter obligata transeunt in emptorem cum illo onere.

Aduerte quarto, differentiam esse inter praedium rusticum, & praedium urbanum, quod (ex lege Eo iure, ff. In quib. caus. &c.) illata in praedium rusticum non obligentur

tacite locatori; nisi de eo expresse conuentum sit: quia praedium rusticum communiter habet fructum proferentem fructum qui locatori, etiam si nominatim non conuenit, tacite obligatur, ex lege In praediis, eod. tit. Illata vero in praedium urbanum tacite obligentur locatori, etiam si nihil de eo expresse conuentum sit, ex citata lege Eo iure, & ex sequenti lege Licet. Aduerte postremo; ex l. Quamuis fructus, Cod. Cod. tit. quamuis fructus praedij rustici sint tacite obligati, praedia tamen quae emuntur ex eorundem fructuum pretio, non manere obligata tacite. Atque haec fere certa sunt.

Dubitatur autem; an qui mutuum dedit pecuniam ad aliquid rei emptionem, habeat tacitam hypothecam, posito quod pecunia expresse mutuata fuerit causa atque respectu dictae emptionis, ac de facto expensa fuerit ea de causa, & expendi necessarium fuerit. De qua re dissentiunt Iurisperiti, ut videre est apud Couar. lib. 1. v. riar. resolut. c. 7. n. 3. ubi pro vtraque parte varios citat. Quamuis autem partem affirmantem defendi posse putet; negantem tamen sequendam censet; quia ex iure nihil habetur de tali hypotheca tacita; sed solum de privilegio personali, quo praefertur aliis creditoribus; aut de hypotheca expressa, hoc est, de qua creditor expresse conuenit cum debitore.

Quae responsio adhiberi potest ad alia multa similia, qualia sunt; An qui vendit rem suam credita pecunia habeat illam tacite hypothecam pro solutione pretij. An qui administrat bona ciuitatis, habeat huic tacite hypothecata bona sua. An bona furis sint tacite hypothecata pro restitutione rei furtivae. Namque ex iure nihil habetur de tali hypotheca. Quamquam ex lege Iulianus, §. Offerri, ff. De actionibus empti, & venditi, is qui vendit rem suam credita pecunia, potest eam quasi pignus retinere, id est, non tradere donec totum pretium ei solutum sit; sique ciuitas habeat fiscum, ut solet libera non habens superiorem, locus erit hypotheca tacita; ex praeced. n. 583. vers. Octauo casu.

His addendum videretur, qui potiores in pignore & hypothecis habeantur; quae de re est Digestis tit. 4. lib. 20. & Cod. tit. 18. lib. 8. sed sufficiunt dicta a nobis in praeced. par. 2. lib. 10. cap. 17.

CAPVT XLVIII.

De obligationibus, & actionibus quae oriuntur ex pignore; ac cuius sit damnum; de quo modo quo finitur.

SUMMARIUM.

- 586 Tres obligationes quae ex pignore oriuntur ex parte debitoris illud dantis.
587 Sex quae ex parte creditoris pignus ipsum recipientis;
588 Daaz, prima.
589 Tres casus in quibus creditor licite vti potest pignore.
590 Reliquae obligationes.
591 Actio quae oritur ex pignore quaedam est pignoratitia, & quaedam hypothecaria.
592 Pignoratitia quaedam est directa, & quaedam contraria.
593 Quatenus creditor fructus ex pignore perceptos, etiam si debitor eos non percepisset, teneatur computare in sortem.
594 Quatenus teneatur computare fructus quos non percepit quidem, sed sua negligentia.
595 Ad quam pensionem teneatur, si re oppignorata utatur.
596 Duodecim modi quibus finitur pignus.

Obligationes quae oriuntur ex pignore.

SECTIO I.

EX parte debitoris dantis pignus, seu hypothecam oriuntur tres obligationes. Prima, ne rem sui creditoris datam pignori, det adhuc alteri, seu secundo creditori; quia